

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 490-ҳадис

* ثَلَاثٌ أَعْلَمُ أَكْثَرَ حَقًّا، مَا عَفَا امْرُؤٌ عَنْ مَظْلَمَةٍ إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ بِهَا عِزًّا، وَمَا فَتَحَ رَجُلٌ عَلَى نَفْسِهِ بَابَ
مَسْأَلَةٍ يَبْتَغِي بِهَا كَثْرَةً إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ بِهَا فَقْرًا، وَمَا فَتَحَ رَجُلٌ عَلَى نَفْسِهِ بَابَ صَدَقَةٍ يَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ
تَعَالَى إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ بِهَا كَثْرَةً.

(رواه البيهقي عن أبي هريرة)

Уч нарса борки, ўша нарсаларнинг ҳақлигини биламан. Бир киши зулм қилинганда афв этса, Аллоҳ унга азизликни зиёда қилади. Бир киши тиланчилик эшигини очса ва у билан мол-дунёси кўпайишини талаб қилса, Аллоҳ унга камбағалликни зиёда қилади. Бир киши садақа бериш эшигини очса ва у билан Аллоҳнинг розилигини талаб қилса, Аллоҳ унга фақат кўпликни зиёда қилади.

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан. Байҳақий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

